

NARODNI DNEVNIK

Izhaja vsak dan opoldne, izvenredne nedelje in praznike.

Mesečna naročnina: V Ljubljani in po pošti:
Din 20.—, inozemstvo Din 30.—.

Neodvisen političen list.

UREDNIŠTVO:

SIMON GREGORČIČEVA ULICA STEV. 12.

TELEFON STEV. 552.

UPRAVNIŠTVO: KONGRESNI TRG STEV. 3.

Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi po tarifu.
Pišmenim vprašanjem naj se priloži znamka
za odgovor.
Račun pri poštnem ček. uradu št. 13.932.

Naše opozicijske stranke

Grenak je kruh, ki je določen pri nas opozicijskim strankam, toda vprašanje, če stranke boljše sploh zaslužijo. Kajti vsa njih opozicijskost je le v igračkah, u z gesli, prave in načelne opozicije, pa ni videti nikjer. Pripeti se sicer, da včasih nastopa kaka opozicijska stranka kot silovito načelna stranka, pa skoraj se mora javnost uveriti, da je bila tudi ta načelnost samo poza, samo prazna gesta. Po vrsti za vse naše večje stranke velja to in če izgleda katera bolj opozicijska, potem samo zato, ker se o njenem vstopu v vlado sploh ne debatira.

Naravno je, da mora vsaka zdrava opozicija stremeti za tem, da pride v vlado. Toda ne zato, da si osvoji toliko in toliko ministrskih sedežev, temveč da uveljavi v življenju svoja politična načela. Ravno tega pa pri nas ni. Ali vladajo centralisti ali pa sporazumaši, naš proračun je vedno enako slab in enako fiktiven ter površen. Ko je leta 1925 sprejemala vlada P. P. dvanajstine, so mogli člani Jugoslovenskega kluba kajati proračun prav z istimi besedami, kakor ga graja danes samostojni demokrati. Razlika je samo ta, da je bil proračun tedaj še trši, ker so se šele leta 1926 in 1927 dosegle prve olajšave. Ampak te olajšave so tako nebitvene, da je pravzaprav ostalo vse pri starem.

Ko se je vršil v naši državi boj za ustavo, tedaj so se stranke v glavnem razdelile na dva tabora, v centralistične, ki so ustavo sprejele in v proticentralistične, ki so proti njej glasovale, oziroma zapustile demonstrativno skupščino. Če bi bile pri nas res parlamentarne razmere, potem bi se morale vse vlade sestavljati le z vidika, ali bodo ustavo izvajale, ali pa izvedle njeno revizijo. Ne eno in ne drugo se ni zgodilo. Ko je bila vlada centralistov na krmilu, se je sicer potem vladnega aparata izvajal centralizem, ali ustava je ostala ravno tako lepo na papirju, kakor je javnost zaman čakala na enotni prosvetni zakon. Zato pa je pozneje vlada, v kateri so bili radičevci, izvedla oblastne volitve in s tem ustavo. Kajti pri nas se v vladi ko tudi v opoziciji načelnost neha. Kaj so delali vse eksponenti SDS, ko so bili v vladi? Pa jih danes poslušajte, kaj vse govorijo! Samo malo še manjka, pa bodo slevesno izjavili, da so bili vedno najbolj energični nasprotniki centralizma!

Kadar je stranka v opoziciji, tedaj bi morala z načelno propagando zbirati sile in se tehnično usposobiti, da izvede svoja načela, ko postane večinska stranka. Je to delo, ki traja leta dolgo, če hoče biti solidno. Ampak pri nas je tako delo nepoznano. Danes še v opoziciji, hoče biti stranka že jutro v vladi. Ne vsled svojih vrlin ali svojih sposobnosti, temveč le na podlagi take dobro uspele politične intrige. Seveda je potem tudi naravno, da se razmere s spremembo vlade niti najmanj ne spremenijo in da živi jugoslovenski državljani prav tako težko, če vlada Peter ali Pavel.

Vsled tega tudi ves naš političen boj nima nobene prave podlage. Vse stranke se tepejo pravzaprav za ista načela in ista gesla. Kadar so v opoziciji centralisti, potem kriče ti proti napakam naše uprave, kadar pa so v vladi proticentralisti, opravljajo oni ta posel. Razlika je le v tem, kdo bolj ali manj kriči. Druge bistvene razlike pa prav gotovo ni.

Doživeli smo sicer vse polno poskusov, da se postavi politično življenje na pozitivno podlago, ampak vsi ti poskusi so klavirno končali. Kje je danes prokurupcijska fronta, kaj je ostalo

Dalmatinski radikali proti agrarni reformi.

Beograd, 9. februarja. Te dni je predsednik narodne skupščine Marko Trifković poslal predsedniku skupščinskega odbora za likvidacijo agrarnih odnosov v Dalmaciji g. Komnenoviću pismo in ga pozval, naj v 10 dneh skliče odbor k seji, da se vzame v razpravo zakonski načrt. Ta poziv predsednika narodne skupščine je iznenadil dalmatinske radikale, ki so imeli namen, da bi ta načrt kolikor mogoče odpravili in ga, če bi le šlo, sploh popolnoma porinili v ozadje. Znano je, koliko težav so delali pri razpravi o tem zakonskem načrtu v odboru in kako so se z vsemi močmi trudili, da ga onemogočijo. Ker pri svojih prizadevanjih niso dobili pričakovane podpore od svojih tovarišev v radikalnem klubu, so se dalmatinski radikali zatekli k najenosilnejšemu sredstvu in skušali s sobolajo onemogočiti delo odbora.

Pavle Radić pa je sprevidel to njihovo namero in je zahteval od predsednika narodne skupščine, naj pozove ta odbor na delo. Poziv, ki ga je poslal Marko Trifković Komnenoviću, je pri dalmatinskih radikalih napravil celo zmedo. Njihova glavna skrb je postala sedaj to, kako zopet preprečiti, da bi se o tem zakonu sklepajo. Potekli so že trije dnevi, odkar je Marko Trifković poslal ta poziv. Medtem pa se dalmatinski radikali neprestano posvetujejo, kako stališče naj zavzemajo napram temu pozivu, in iščejo načina za odgovor, ki bi bil primeren za njihovo stališče. Oni so takoj skušali stopiti v stik z drugimi parlamentarnimi skupinami v odboru za dalmatinski agrar.

Najpreje so se začeli razgovarjati s samostojnimi demokrati, da oni povedo svoje stališče.

Kakor smo zanesljivo izvedeli, so se dalmatinski radikali za zdaj zedinili na to, da uporabijo ves svoj upliv, da spravi

vija ta zakonski načrt z dnevnega reda. Zato se bodo te dni po sestanku narodne skupščine sešli h konferenci, na kateri bodo izdelali vlogo na ministrski svet in na ministra za agrarno reformo in v tej vlogi razložili, kako oni pojmujejo agrarni problem v Dalmaciji ter zahtevali, da se ta zakonski načrt umakne. — Oni gredo za tem, da se sestavi neka komisija, ki bi bila samo za to, da bi zavlekla sprejem agrarnega zakona.

To vprašanje postaja tem važnejše, ker bo bržkone imelo svoj odmev tudi v politični situaciji.

Pribečević s svojimi ljudmi podpira dalmatinske radikale, toda samo zato, da jih čimbolj kompromitira. On vedno izrablja vsako stvar med radikali v svojo korist.

Da bi izvedeli, kako stališče zavzemajo v tej stvari merodajni činitelji, so se novinarji obrnili na g. Simonovića, ki je pa izjavil, da on v tej stvari še ni zavzel nobenega določnega stališča. Če bi dalmatinski radikali res namerali to vprašanje spraviti na dnevni red, potem bo on najprvo proučil njihove razloge in njihovo pojmovanje.

V vrstah poslancev HSS, kolikor jih je sedaj v Beogradu, gledajo na ta prizadevanja dalmatinskih radikalov s precejšnjo indiferentnostjo, ker je HSS s svoje strani napravila vse, da se to vprašanje reši. Toda politične prilike so bile take, da so nasprotna stališča vedno dobila premoč in večji vpliv pri delu tega odbora. Če bi se poskušal ta zakonski načrt umakniti, bo HSS vložila osier protest, ki bo vsekakor pomebno vplival na odnose med HSS in med onimi strankami, ki bi zaslopile nasprotno stališče. HSS ne bo dovolila, da bi se proti interesom večjega dela prebivalstva ščitili interesi samo majhne skupine posestnikov.

Danes seia anketnega odbora.

Beograd, 9. februarja. Predsednik anketnega odbora Ilija Mihajlović je imel včeraj popoldne sesanek z Uzunovićem. Potem je bilo sklenjeno, da se anketni odbor sestane danes popoldne. Ta sklep je bil sporočen že vsem članom anketnega odbora. Danes dopoldne se sestanejo vsi klubi k sejam, na katerih bodo sklepali o stališču, ki naj ga zavzamejo v anketnem odboru. Včeraj popoldne je bilo v tem pogledu manj ekcije kakor pa dopoldne. Sodi se, da bodo ostali radikali s svojim stališčem v anketnem odboru v manjšini, ker se SLS, kakor izgleda, boji v skupščini nastopiti skupno z radikali, kajti prišla bi sicer tam v odkrito nasprotje s svojim stališčem, ki ga je zavzemala preje v anketnem odboru. SLS mora — vsaj tako misli večina poslancev — ostati na istem stališču, kakor je bila v anketnem odboru prej. Drugače bi se začelo dvomiti o resnosti vsega njenega dela v skupščini in v odboru. Ker je to vprašanje za zdaj najvažnejše, bo tudi postalo središče vsega političnega življenja v Beogradu.

od vlade narodnega sporazuma, kaj je s seljaško fronto, kje so ostanki integralnega jugoslovenstva? Vse to je propadlo in ostala je suha borba strank za vlado, ki jo naj zakriva kričanje z gesli.

Ker nimamo dobre opozicijske stranke, nimamo tudi dobre vlade in je ne moremo imeti, ker je opozicija kontrola vlade in njena vzpodbuda k napredku. Kakšna kontrola pa naj bo opozicija, ki je ravno takšna ko vlada,

Prevladuje mišljenje, da je treba priti pred skupščino z obširnimi poročili in v njem navesti vsa dejstva. Potem pa se bo predlagala resolucija, na kateri osnovi bo skupščini dana možnost, da kesneje vse krivce obloži.

IZMISLOTINA KOT POLITIČEN ARGUMENT.

Beograd, 9. februarja. V Beogradu so se razširile vesti, da je eden od ministrstev SLS podal ostavko. Ministri SLS pa izjavljajo, da ni niti govora o kaki ostavki. Minister dr. Kulovec je dejal, da je ta vest samo intriga samostojnih demokratov, ki se ne morejo pomiriti z dejstvom, da je SLS v vladi. — Visti o ostavki nekega klerikalnega ministra so se zato v taki meri razširile, ker je bil nujno poklican v Beograd predsednik stranke dr. Anton Korošec.

DR. KULOVEC NA DVORU.

Beograd, 9. februarja. Proti večeru je bil na dvoru minister dr. Kulovec. Za njim je odšel v dvorni maršalat notranji minister Boža Maksimović.

če se ne slabša. Zato pa presoja jugoslovanski državljani novo vlado le s tega stališča, če pomeni večje ali manjše zlo.

Ni se pa čuditi, če pri takšnih razmerah pada zanimanje državljanov za javne dogodke in če je edin uspeh naše straukarske borbe samo ta, da so jo volivci vedno bolj siti.

In to je edini efekt »načelne« borbe naših strank.

Uvozna carina na gnojila in galico bo odpravljena.

Beograd, 9. februarja. V finančnem ministrstvu je bila včeraj popoldne konferenca ministrov dr. Bogdana Markovića, dr. Kulovca in dr. Gosarja. Načelno je bilo sklenjeno, da se ukine uvozna carina na umetna gnojila, na galico, na kmetijske stroje in na nekatere druge poljedelske potrebščine. Razpravljali so tudi o potrebnih kreditih za regulacijo Save, Drave in Denave, posebno pa za zgradbo nasipov v Vojvodini. Po referatu kmetijskega ministra dr. Kulovca so se zedinili tudi o načinu in o sredstvih, kako se lahko najhitreje začne s potrebnimi deli.

Ministri SLS so imeli včeraj še eno seje s finančnim ministrom, na kateri so razpravljali o finansiranju oblastnih skupščin in o zakonskih pooblastilih, ki so za to potrebna. Sestavljen je bil glede tega tudi program, o katerem bo razpravljala ministrski svet na eni prihodnjih sej.

SEJA VLADE.

Beograd, 9. februarja. Vlada se je proli večeru sestala na seji ministrskega sveta. Kakor so izjavili ministri, so se na tej seji obravnavale resorne stvari. Razen tega se vlada te dni pripravlja, da uredi vse kar je potrebno za konstituiranje oblastnih skupščin, ki se morajo po kraljevem ukazu sestati mesec dni po volitvah, to je 23. t. m. Vlada mora tudi določiti, kako se bodo te skupščine finansirale, da bodo mogle izvrševati predpisane jim funkcije. V tej stvari še ni bilo nič dokončno sklenjenega.

Poljedelskemu ministru so bili odobreni nekateri krediti za regulacijo voda in pa za odkup zemljišč, da bodo mogle ladje v Milovici prezimovati.

Prosvetni minister Velja Vukičević je podal poročilo o pripravah za vseslovanski etnografski kongres v Beogradu leta 1930. Pripravljalna dela za ta kongres se bodo kmalu začela.

Beograd, 9. februarja. Sinoči je bil na seji vlade tudi govor o proračunski razpravi, ki se prične te dni v narodni skupščini, in o načinu, kako naj ministri odgovarjajo na opazke, ki bodo letele med proračunsko razpravo. Kakor je znano, pade med to razpravo največ političnih izjav. — Razen tega so na seji vlade govorili o najvažnejših resornih vprašanjih. H koncu se je razvila daljša debata o ureditvi rek.

SAMO KANTONSKA VLADA JE PRAVA KITAJSKA VLADA.

Paris, 9. februarja. Iz Hankova javljajo, da je zunanji minister Sen v nekem govoru poudaril, da tuji že priznavajo nacionalno vlado, ki je zakonita zastopnica Kitajske. To priznanje pa mora postati končno veljavno. Anglija greši, ko se skuša hkratu pogežati z nacionalno vlado in tudi s fevdalno vlado v Pekingu.

ITALIJANSKI PARLAMENT JE SKLICAN.

Rim, 9. februarja. Parlament je sklican za 23. t. m.

ŠPANSKI KRALJ ODPOTUJE V AMERIKO.

Paris, 9. februarja. Službeno javljajo iz Madrida, da španski kralj Alfonz odpotuje v spremstvu Prima de Rivera v severnoameriške države.

AHMED BEG ZOGU SE JE OZENIL.

Rim, 9. februarja. Ahmed beg Zogu se je oženil z bogato Amerikanko.

Kriza naše srednje šole

Boj proti izenačenju naše nižje srednje šole se je vodil in se vodi v prvi vrsti zaradi sprememb v učnem načrtu. Ta sprememba je namreč povzročila, da se v nižji gimnaziji ne poučuje več latinščine in ne obsega zgodovine in tudi ne nemščine, katero je zamenjala francoščina. Po stari šabloni se je ponovila zopet ona nesrečna napaka, da je izenačenje pomenilo nivelizacijo navzdol. Mesto da bi se šole izenačile po sistemu, ki je vladal v kulturno najbolj razviti pokrajini, se je izvršilo izenačenje po srbskem učnem načrtu. Ni čuda, da je tudi novi načrt naletel na najstrožjo obsodbo vseh naših prvih pedagogov. Njih jedrnata in neovrgljiva mnenja more vsakdo čitati v zaslužni Westrovi knjigi.

Ni naša naloga, da bi ocenili novi učni načrt s strokovnega stališča, ker so to strokovnjaki itak že storili. Naša naloga je, da novi načrt presojamo samo s stališča javnosti, ki je krvavo zainteresirana na tem, kako se mladina vzgaja.

Dokazovati potrebo pouka latinščine, bi se reklo nositi vodo v morje. Vsi prvi znanstveniki sveta so se izjavili za latinščino in njih avtoritativno mnenje ne potrebuje nobene druge opore. Naglasili bi le eno dejstvo, ki ga omenja tudi profesor Wester. Zagovorniki latinščine so nastopili v naši javnosti s polnim podpisom, nasprotniki pa le s prikritim vizirjem. Tudi ta, sicer malenkostna okolnost, pove mnogo.

Nad vse ostro pa moramo nastopiti proti temu, da je obča zgodovina izpadla iz učnega načrta. Zgodovina je velika učiteljica narodov in zato mladina nikdar zadosti ne pozna zgodovine. Zlasti pa je treba v današnjih časih, da se mladina čimbolj uči zgodovine in da spoznava napake, ki so jih delali narodi in pred njimi obvarujejo lasten narod. Občo zgodovino pa mora spoznati mladina tudi zotegadelj, da vidi, da so vsi narodi ena družina in da je vsak šovinizem napačen. Hočemo imeti narodno zavedno mladino, toda nočemo, da bi bila šovinistična. Danes pa ta nevarnost obstoja in le pre-pogosto se plemeniti nacionalizem zamenjuje s hujskaškim hura-patriotizmom.

Je prav lepo, če se nanadni zgodovini posveča večjo pažnjo ko prej. Toda narodna zgodovina je razumljiva le v zvezi z občo, ker so svetovni dogodki vedno vplivali na vsak narod. Samo narod, ki se je zaplankal s kitajskim zidom, ni prišel v zvezo z občinami dogodki. Občo zgodovino je zato treba učiti, ker je temelj splošne naobrazbe, ker samo njeno poznavanje omogoča razumevanje sedanjih dogodkov.

In končno odprava nemščine! Težko je dognati, kje je večje abderitstvo ali v odpravi sami ali pa v njeni utemeljitvi. Včasih pred vojni smo se smejali tistim kratkovidnim Tržičanom, ki so smatrali pod svojo nacionalno častjo, da se nauče slovenščine. Od vsega tega ponosa jim ni ostalo drugo, ko da je bil nečlovek, ki je govoril slovensko, nemško in italijansko, konkurenčno močnejši od vsakega Italijana, dočim so morali oni nastavljeni Slovence, če so hoteli sploh voditi svojo trgovino. Taki tepci, kakor so bili ti šovinistični Tržičani, naj postanejo sedaj mi! Ne bomo se učili nemščine, da se obvarujemo s tem nemške nevarnosti! Vtaknili bomo glavo v pesek, pa bomo zmagali. Med tem pa bo nemška industrija in obet rasla in prodirala s svojimi izdelki v Jugoslavijo. Ker pa mi ne bomo znali nem-

ško, bodo vse posredniške posle vršili Nemci in Zagreb bo še bolj poln nemških agentov, kakor že je. V resnici, krasno se bo razvijalo naše narodno gospodarstvo.

Sedaj pa vzemimo še našega obrtnika in industrijalca. Včasih je bilo tako, da je šel vsak pomočnik v tujino, da je v naprednejših krajih izpopolnil svoje znanje in zaradi tega je tudi bila pri nas obrt vedno na tako visoki stopnji. Sedaj pa se bo to nehalo, ker naši pomočniki ne bodo znali niti za silo nemško, temveč samo perfektno francosko. In bodo hodili v Francijo, ki je daleč, dočim bodo Avstriji, ki je pred nosom pokazali figo. Res, krasne perspektive!

Tudi mi smo zato, da bi znal vsak Slovenec francosko in še angleško po vrhu, ker smo mnenja, da človek tem več velja, čim več jezikov zna. Toda najprej se je treba naučiti jezik svojega soseda, ker se z njim največ občuje. Človek se na vse zadnje ne uči jezikov zato, da jih zna, temveč da jih more uporabljati. Vsaj v praktičnem življenju velja to absolutno, za določitev učnega načrta po šolah pa sme odločati samo praktično življenje. Vsaj se vendar učimo za življenje, ne pa za šolo.

Za Srbe, ki so daleč stran od nemškega naroda, je morebiti vseeno, če se uče francosko ali nemško. Mi jim tudi v tem oziru ne dajemo nobenih nasvetov, temveč jim prepuščamo, da se uče jezik, ki jim je simpatičen. Toda za nas Slovence ima nemščina neprimerno večji pomen od francoščine in vsak Slovenec je na slabšem, če nemščine ne zna. Kakor mora v Primorju vsak Slovenec znati italijansko, če hoče vzdržati v boju za obstanek, tako morajo Kranjci, Korošci in Štajerci znati nemško, če hočejo priti naprej. To tudi vsi ljudje dobro čutijo in zato obiskujejo skoraj vsi dijaki brez izjeme nemščino kot prst predmet.

Iz ljudske potrebe zagovarjamo pouk nemščine, ne pa vsled kakih neslanih teorij. Pripranih pa smo tudi, da bomo Nemcem mnogo bolj kos, če bomo poznali njih jezik, kakor pa če ne bomo znali njih jezika.

Pod nacionalnim geslom se je pri nas že mnogo grešilo, toda eden najtežjih zločinov je bila odprava nemščine. Kakor da bi hotel kdo vzeti Slovenijo to prednost, da ima kvalificirano delavstvo, kakor da bi hotel kdo ubiti predpogoje slovenske industrije, tako moramo obdržati odpravo nemščine!

Danes absolventi nižje srednje šole ne znajo več nemško. Bi hoteli poznati tistega modrijana, ki si domišlja, da je s tem nemška nevarnost za naš narod odpravljena. Da li smo eno svojih najmočnejših orožij izrukali sedaj bi hoteli celo plesati v zmago slavni! Abdera prav res v Sloveniji še ni izumrla.

Kdor hoče odpraviti nemški duh, ta se naj zapomni, da je sto in stoletja prodiral nemštvo med nas in da še danes prodira. Tako dolgotrajnega procesa pa ni mogoče odpraviti z eno potezo peresa, temveč z metoditnim in vestnim delom, kakor n. pr. pozna-je Nemci in kakor smo ga poznali mi, ko smo še znali nemško. Zato bodo minila tudi še desetletja in desetletja, predno bo francoščina med nami zadobila veljavo nemščine. Do tedaj pa mora nemščina ostati kot učni predmet v srednji šoli, ali pa postavljamo vse na glavo.

Prav nič pa nimamo proti temu, če hoče kdo nadomestiti francoščino z nemščino, ampak le na svoj račun, ne pa na račun slovenskega delovnega ljudstva.

ki v tem že vidi korupcijo, če se naj kak uradnik izven urada politično udeležuje, seveda ne v vrstah SDS. Ali »Jutro« ne vidi n. pr. načelnikov postaje Trbovlje, ali postaje Zidanost, ki sta menda oba hkrati načelnika krajevnih organizacij SDS. Po »Jutrovem« bi bila to tudi »korupcija«, saj bi vendar ne smela biti razlika med stranko in stranko.

In kaj bi šele reklo »Jutro« o neki malverzaciji na žel. postaji Medvode, ko se je vse bilo potlačilo, ker je bil na stvari vdeležen uradnik esdeesarske barve. In kaj zopet o onem načelniku postaje v Poljčanah, ki je bil brez razpisa imenovan kontrolorjem.

In kaj zopet o celi vrsti uradnikov, ki so bili predlagani in prevedeni v drugo kategorijo, pa se je, preden je min. Popović zanesel predlog na Bled, v Ljubljani vse predlog izpremenil, tako da so bili imenovani prevedeni v prvo kategorijo. In kaj zopet itd v brezkončnost.

Vse to se je dogajalo pod bivšim režimom. Sedaj pa si upa »Jutro« očitati korupcijo sedanjim »podrejenim organom ministrov«, ki so vseskozi korektni in objektivni uradniki in ki jih hvalijo tudi uradniki drugega političnega mišljenja. Niti enega slučajja krivice, kakor jih je bilo na ducate pod sam. demokratskim režimom, ne morejo navesti.

Informirali smo se o pismu, priobčenem v »Ujedinjenem železničarju«. Pismo, ki ga je baje pisal »eden od ljubljanskih radikalov«, spleh ne eksistira. Najboljši dokaz temu je dejstvo, da kak izvršilni odbor NRS v Ljubljani, o katerem govori pismo, vobče ne obstoji. Torej »izvršilni odbor« tudi ni mogel sklepati, da naj novi načelnik postaje v Velenju ustanovi radik. stranko. Pismo se je »sfabriciralo« za »Ujedinjenega železničarja«, zato da se je moglo udariti po radikalni stranki.

Se enkrat poudarjamo, da na pismu ni nič hudega, najmanj pa »korupcija«, ki jo občuti tenkovestno »Jutro«. Toda nečaj je še dokazuje pismo, če je bilo res pisano: ali da se je bilo grobo kršila pismenska tajnost, ali pa da je grobo pisano ukraden. V enem ko v drugem slučaju rečemo: »sapienti sate«.

Politične vesti.

= Prazna pretiravanja. Smešno že postaja, kako gotovo strankarsko časopisje vsak dan polaga vladu v grob. Dokler ni vlada prejela na sebi skupščine zaupnice, je bilo to polaganje v grob še nečaka razumljivo, sedaj pa postaja v resnici že smešno. Mislimo, da bi to samo strankarskim interesom služilo časopisje mnogo bolje storilo, da bi zagrabilo za uspeha tiste opozicijske poslance, ki sploh nikoli ne pridejo v skupščino, kakor pa da dopoveduje javnosti dan na dan, da je vlada brez večine. Sicer je res, da je vladna večina silno slabotna in tudi to je res, da je tudi v vladni koaliciji dosti nesoglasij, ampak vsled tega ni treba zidati vso polemiko le na pretiravanjih. Na vse zadnje je tudi dolžnost političnih strank, da narod tudi malo vzgajajo, ne pa, da večno samo hujskajo med narodom. Iz pretiravanj pa ne more nastati nobena vzgoja. To je ravno tako, kakor če bi učitelj pravil učencem zaradi večjega efekta, da so bile predpotepe živali nedostojne verjeti, kakor se žalibože najde še vse polno učencev med volivci, ki verjamejo tudi največje neumnosti, samo da je napisana. Malo kritičnosti, malo poštenosti v polemiki prav gotovo ne bi škodovalo našemu strankarskemu časopisju.

= Vlada in proračun. Časopisje, kateremu je efekt vladna skrb, piše dan na dan, da bo sedanja vlada padla še pred sprejetjem proračuna. V isti sapi pa poroča to časopisje, da nima vlada niti več predpisanih 60 dni za razpravo o proračunu na razpolago. Jesno pa je, da mora biti proračun sprejet, ker je to državna nujnost. Kako pa naj bi se to zgodilo, če bi doživeli pred sprejemom proračuna še eno vladno krizo? Kdo pa je tako naiven, da bi mislil, da bo nova kriza rešena kar v enem dnevu? Kje pa je vendar tako na dlan ležeča rešitev? Ali se je mar pri zadnji krizi pokazala le senca take rešitve? — Tudi mi nimamo božna kakšno vero v dolgotrajnost sedanje vlade in tudi mi smo mnenja, da bi bilo treba sedanjo vladu razširiti, najbolje s HSS, ki je pri izdelavi proračuna sodelovala, toda vseeno mislimo, da bo do sprejema proračuna sigurno vzdžala vse napade. In mislimo, da opozicija v skupščini ne bo mogla niti dosti napadati, ker

bi si drugače nakopala odgovornost, da je onemogočila pravočasen sprejem proračuna. Ali pa se morebiti hoče samostojno demokratskemu tisku dvanaestiti?

= Ustanovitev Narodnega seljaškega kluba. Kakor smo že včeraj sporočili, bo glavni odbor zemljoradniške stranke dne 20. februarja sklenil svoj pristop v Narodni seljaški klub. Ker so v ta klub že pristopili črnogorski federalisti in ker so njegovi člani tudi slovenski kmetijci, bo s tem dejansko dosežena združitev vsega kmetijskega ljudstva v državi. Seveda le, v kolikor pripada izrazito stanovskim strankam. Z Narodnim seljaškim klubom bi mogla nastati nova orientacija v jugoslovanski politiki in novi klub bi mogel pomeniti pomemben korak h konsolidaciji države. Toda le pod pogojem, da bo politično tehnično dorasel svoji nalogi in da bo St. Radić mož na svojem mestu. V novem klubu bo naravno imel St. Radić prvo besedo, ker bo dal klubu največ in najbolj discipliniranih članov. Toda pravi voditelj kluba bo le, če ne bo skušal z novimi člani kluba utrditi svojo politiko, temveč če bo skušal z novim klubom utrditi kmetško gibanje v vsej državi. Dogodki bodo skoraj pokazali, če je podlaga novega kluba solidna, ali pa je le aritmetična podlaga za nove kombinacije v skupščini.

= Herriot in Briand za svetovni mir. V nedelja je imel Herriot v Lyonu velik govor o svetovnem miru in Zvezi narodov. Omenjal je londonski dogovor l. 1924, ki je končal regularni problem reparacij ter ženevske protokole, ki so načeli vprašanje arbitraže. Z zadovoljstvom je ugotovil, da je Briand nadaljeval delo, ki ga je on prišel v Londonu in ga je Briand privedel do locarnskega pakta. Vsak narod, pa če je še tako majhen, ima pravico do varnosti. Sila ne sme biti nad pravico. Kar se tiče Nemčije, je Herriot mnenja, da je Francija premagala le njen uničujoči militarizem, nima pa namena, da obuboža narod, ki dela, da živi v svobodi. Arbitražno razsodišče, varnost in razorožitev so cilji, za katerimi stremimo. Vojna je bila stoletja strašna resnica, sedaj pa naj velja beseda: »Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje.« Briand pa je v svojem govoru v Parizu izjavil, da Francija nikakor ne popušta, če se je odločila za mir ter brez vsake imperijalističnih želj govori svetu: »Naznanjam vam mir! On ne spada k tistim, ki smekežejo o miru.« Zmagovita država, kakor je to Francija, se zna pripraviti za vse slučaje in on, kot zunanji minister, bo pazil, da zadušijo vsak požar, ki bi se tu ali tam pokazal. Zmagoviti francoski vojniki se strinjajo z njim v stremljenju, da uresničijo mir. Če se obrne do Nemčije, do tega naroda, ki ima svoje napake in svoje prednosti, ki pa je mogoče, potem mu pravi: Stoletja smo se med seboj borili. Sedaj, ali mislite, naj traja to še naprej? Ali naj se to ponavlja periodično vsakih deset let?

= Revolucija na Portugalskem. Vesti portugalske vlade, da so se uporniki v Oportu udali, se ne potrjujejo, temveč se je nasprotno prenesla revolucija v Lizabonu, kjer se vrša burne demonstracije. Tisoče demonstrantov kriči po cestah: »Zivelca republika! Zivelca ustava!« Vlada je brez moči, enako tudi uprava na deželi. Vladi zveste čete so se umaknile v trdnjavo Monte Santo ter odvedle s seboj aretiranih 150 opozicijskih politikov in novinarjev. Diplomatski zbor se je pod predsedstvom papeškega nuncija posvetoval o teh dorezklih ter sklenil, da ne napravi zoenkrat nikakih korakov. Inicijativa za revolucijo v Lizabonu je izšla z bojnih ladij pred mestom. Revolucionarnemu gibanju so se pridružile republikanske garde, policija in razni infanterijski polki. Notranji in zunanji minister sta aretirana. Med vladnimi četami in revolucionarji je prišlo do srditih bojov. Neka križarka je že prišla obstrlejevati trdnjave, v katerih se nahajajo vladne čete. Dosedaj je padlo 31 oseb, 123 pa je težko ranjenih.

= Dogodki na Kitajskem. Vodilni kitajski krogi smatrajo, da je ameriški predlog za nevtralizacijo Sanghaja tako dolgo nesprejemljiv, dočler bodo tuje držve izkrcavale tuje vojske na Kitajskem. Angleška ekspedicija, o kateri se je trdilo, da je namenjena v Sanghaj, ima baje v resnici Kanton za cilj. Vsed vesti, da koraka kantonska armada proti Sanghaju, se je Čangsolin odločil, da zasede Sanghaj še pred prihodom angleške ekspedicije ter je že ukazal četam v Santungu, naj marširajo proti jugu.

SDS očita korupcijo -- drugim

G. Zerjav hoče baje na ministra za promet generala Milosavljevića staviti nužno vprašanje, ker je na postajo Velenje prišel kot načelnik g. J. L. in to na intervencijo radikalne stranke. Naj le interpelira g. Zerjav. Prvi odgovor, ki mu ga bo dal g. minister, bo ta, da se je to imenovanje bilo izvršilo pod njegovim prednikom. In ko bo interpelant to prvo blamažo vtaknil v žep, ga bo že presegla druga, ko bo g. minister interpelantu moral odgovoriti, da je g. J. L. ne samo popolnoma usposobljen za svoje mesto kot načelnik postaje v Velenju, ampak eden najbolje kvalificiranih prometnih uradnikov. Kot tak ni potreboval prav nobene protekcije, ampak le opozoritve, da se ta izborni uradnik ne preze, kakor se mu je to bilo pripetilo pod sam. demokratskim režimom.

In če »Jutro« ne verjame ministrovim besedam glede kvalifikacije g. J. L., naj vpraša ga. načelnika postaje na Jesenicah, sedaj vnetega pristaša SDS, ki je moral za J. L. dati najboljšo izpričevalo in ki se je izrazil, da takobornega prometnika še ni imel in da le obžaluje, da g. J. L. zapušča Jesenice.

Ta torej izgleda ta »korupcija«. Ko bi SDS imela na vesti same take »korupcijske afere«, blagovali bi jo radi njene poštenosti in korektnosti. Časopis »Ujedinjeni železničarji«, ki v tej zadevi prinaša neko pismo na g. J. L., v katerem se mu baje naznanja, da je imela intervencija dra. Ravniharja zaželjeni uspeh in da naj g. J. L. v Velenju ustanovi radikalno stranko, je vsaj toliko pošten, da na to pismo ne veže nobenega zlobnega komentarija. Vse drugače »Jutro«,

Ch. Lucieto:

Spomini francoskega vojnega detektiva.

— Ni hudiča, sem si mislil, če se ne bo avto s to mešanico nekje na potu ustavil.

Ko se je šofer vrnil, sem dobre volje odšel h kosilu. Pri kosilu je vladalo najboljše razpoloženje in smeh. Imenitno nas je zabaval mlad zuavski poročnik, ki je pripovedoval, kakšne stvari je počenjal s poveljnikom nemške trdnjave, v kateri je bil interniran.

Irma Staub se je temu veselemu pripovedovanju prisrčno smejala, toda Richber se je smehljaj samo s koti svojih ustnic ter postajal vidno vedno slabše volje.

Slednjič se je dvignil in dejal svoji svakinji: — Saj veste, draga prijateljica, da imamo še lepo število kilometrov pred seboj. Če vam je prav, odpotujeva takoj.

Ona mi je prikimala na ta poziv in kmalu smo ju videli, kako sta sedela v njen Mercedes. Pomigal sem obema letalskima poročnikoma in jima dejal:

— Položaj je sledeči: Irma Staub in Richber sta odpotovala v Como. Tja pa ne bosta prišla, prideta

edino le v naši družbi. Predolgo bi bilo, da vama razložim, zakaj. Precblecita se v civilne obleke in pridita me iskat v kavarno Glacier. Predvsem pa ne vzemita nikakega orožja seboj.

Deset minut pozneje smo že sedeli v avtomobilu, kojega šofer je bil uradnik našega urada.

32. poglavje.

Tragična aretacija.

Pustili smo, da je Mercedes Irma Staub bil nekoliko pred nami, tako, da njegovi potniki niso mogli zapaziti, da jim sledimo.

Porabil sem ta čas za to, da sem razložil tovarišema svoj načrt, kako bi spet prišli v posest dragocenih dokumentov.

Ta načrt je bil zelo enostaven, čeprav je imel dve možnosti.

Če bi Irma Staub in njen tovariš pristala na to, da se peljeta z nami do Coma, bi ju dal aretirati od italijanske obmejne policije. Če pa ne bi hotela tega storiti in bi se raje vrnila, pa ne bi preostalo nič drugega, kakor da se polastimo listin s silo.

— In če je Richber oborožen? je vprašal poročnik G.

— Potem bo prišlo do boja!

— Bog daj, da bi bilo tako, je odvrnil; kajti ne morete si predstavljati, kako se mi ta človek gnjus.

— Meni tudi, sem odgovoril, toda ne smemo pozabiti na cilj, ki ga hočemo doseči. Zato vaju prosim, da ohranite mirno kri do skrajnosti.

Do mesta Chiasso nismo imeli nobenih novic od Mercedes. En kilometer za mestom smo ga pa že zapazili. Stal je ob cesti, šofer je brskal po strju in iskal, zakaj se je avto ustavil, medtem ko ga je Irma Staub ježno zmerjala.

Delali smo se, kakor jih ne bi poznali in kot strela švigili mimo njih. Malo je manjkalo, da nismo podrli na tla Richberja, ki je bil vzel avtomobilni pajčolan svoje tovarišice, se postavil v sredo ceste ter nam mahal, tako poseč pomoči.

— Kakšna škoda, da ga nismo povozili! je vzkliknil G. S tem bi bila zadeva urejena.

— Ne delajmo neumnosti, sem odgovoril, kajti ne vemo, kdo izmed obeh ima dokumente. Jaz hočem oba živa dobiti v pest, kajti imam še nekaj računov poravnati z njima.

Naš voz se je medtem ustavil in počasi vrnil k Mercedesu.

— Kaj se je zgodilo, gospa baronica? sem začel spraševati.

(Dalje prihodnjik.)

Naši muzički putovi. Pod tem naslovom je prišlo v Zagrebu izhajajoče »Narodno Delo« izpod peresa anonimnega »Onyasa« daljši članek o glasbenih razmerah v Jugoslaviji. V članku Slovenci kaj slabo odrezajo. Mi smo člankarju v muzikalnem oziru še zelo inferiorni. Pesmi bratov Ipavcev, Vilharja, Nedveda, Gerbiča in Sattnerja so mu še močnejše. Hipe ne sme, u kotima ima mnogo prikrivene tirolske - bavarske - koruške mu-

zičke jabučnjake i dolinsko-gorskog »štajerskog« melosa in ništa više. Clankar seveda ne ve, da je vse slovanska zemlja, na kateri so vzklile te pesmi in da nosi ta »melos« prav pristni slovanski značaj, s katerim se pa ponša nemška glasbena literatura. Pa če si že Nemci prisvajajo pristnost svojih melodij, izposojenih vedoma ali nevedoma iz praznačaja slovanskega ozemlja in njegovega ljudstva, kritik, ki hoče biti resen, in hoče veljati za nekakega »muzičnega hi-storičara« in ki je poleg tega še slovanske krvi, kakor pravi, takega lapsusa ne bi smel zagrešiti. Upajmo, da bo dični »Onys« dobil primeren odgovor iz strokovnega peresa. Za notranjo kvaliteto njegovega članka naj služi le konstatacija, da ta ljubi »Onys«, ki je zajahal tako visokega konja, ne pozna — ker ga niti ne omenja, — ne Antona Lajovica, ne Lucijana Marija Škrjanca, ne Emila Adamiča, ne dr. Kreka. To pove vse. S tem tudi lahko zaključimo kritiko o inkriminiranem članku.

REPERTOAR NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI.

Drama.

Začetek ob 20. uri zvečer.

Sredo, 9. februarja: »Gobsek.« — Red D.

Četrtek, 10. februarja: »Triglavska bajka.« — Red A.

Petek, 11. februarja: »Ugrabljenе Sabinke.« — Red E.

Sobota, 12. februarja: ob 16. uri popoldne: »Macbeth.« Dijaška predstava po znižanih cenah. — Izven.

Opera.

Začetek ob pol 20. uri zvečer.

Sreda, 9. februarja: Zaprlo.

Četrtek, 10. februarja: »Mrive oči.« — Red B.

Petek, 11. februarja: »Nižava.« — Red C.

Sobota, 12. februarja: »Gosi fan tutte.« — Red A.

S. A. Nawrocki:

Figarja.

»Da, da, to je lep, pa tudi jako težek poklic,« je rekel s priznanje ded, ko mu je Kazik (Kazimir) zaupal, da bo nekoč, toda prav gotovo, velik junak.

Ded je na dolgo in široko govoril o tem in je povedal marsikaj, čemur je Kazik pri-trjevalno kimal, dasi se ni kar tako strinjal z vsem. Junak, je menil, da ne sme nikdar rapasti šibkejšega, nekaj drugega pa je pre-tepeti do dobrega kakega Petra, četudi je ju-nak sam šibkejši in čeprav je treba trpeti zato, kajti dolžnost junaka je, kaznovati vsa-ko nizkotnost.

Kako nizkotno se je vendar ta stari slikar obnašal, čeprav rastejo v njegovem vrtu tako lepa jabolka. Kazik je dobro vedel za-nje, kajti stanoval je na isti cesti kot on. Bil je velik močen mož z dolgo srebrnobelo brado. Kaziku se je vedno tako prijazno smeh-ljal, toda...

Nekoč je prišel k dedu gospod Čapljički, njegov stari tovariš iz za upora in Kazik, ki je ravno sedel v stranski sobi, je slišal tedaj prav zanimive stvari o slikarju.

Sokolstvo.

Telovadne tekme na pokrajinskem zletu v Ljubljani 1927.

Kakor znano, se vrši pokrajinski zlet v Ljubljani na Vidov dan 1927 s sledečim spo-redkom: I. Savezna prvenstvena tekma članic. II. Savezna prvenstvena tekma članic. III. Posebne tekme članic. IV. Posebne tek-me članic in V. Tekme društev v prostih va-jah.

Savezna prvenstvena tekma članic je za-mišljena kot nekaj preizkusnih telovadcev, ki pridejo v poštev za olimpijske igre 1928 v Amsterdamu. Tekmovali bodo: v zletnih prostih vajah, v poljubnih prostih vajah, na drugo, bradlji, krogih, konju na šir z ročaji, čez konja vzdolž brez ročajev s prožne deske, in v skoku ob palici v višino.

Za Savezno prvenstveno tekmo članic so pogoji primeroma lahki. Zato se bo pa pola-gala večja važnost na čistost in lepoto iz-vedb. Tudi pri tej tekmi je vodstvo upošte-valo vse vaje za olimpijske igre, ker se hoče s to tekmo dognati možnost udeležbe naših članic v Amsterdamu. Tekmovalo se bo na bradlji, drugo, krogih, na konju na šir z de-sko, v skoku v višino brez deske in v prostih vajah.

Posebne tekme članic in članic se bodo vr-šile na podlagi »Tekmovalnega reda JSS«, ki je bil sprejet na seji zbora župnih načelnikov 1. novembra 1924.

Končno so še tekme društev v zletnih pro-stih vajah, ki se morajo izvesti v celoti. Šte-vilo tekmovalcev: osem, t. j. dva četvero-stopa.

Vse podrobnosti in natančnejše podatke za tekmovalce, vaje in znakovanje prinaša priloga »Jugoslovenskega Glasnika« »Pred-njake« v šte. 1.—2. 1927.

Sport.

Važnejše inozemske nogometne tekme. Rapid: Vienna 6 : 4 — BAC : Wacker 3 : 2 — Simmering : Hakoah 3 : 2 — FAC : Slo-van 3 : 1 — WAC : Cricketer 7 : 1 — Au-stria : Pol. Sp. Vg. 7 : 4. — Nogometna tek-ma za praški pokal se je nadaljevala z igro »Slavia« proti »Spartii« pred 25.000 gledalci. Igra je ostala po silno ostrem boju 2 : 2. Ker je Sparta dosegla v 3 igrah 5 točk, bo skoraj

gotovo v tej konkurenci zmagala. — V Brus-lju se je višila tekma med reprezentativni-ma moštvoma belgijske in angleške armade, ki je končala 2 : 0 v prid Belgijcev. — Tek-me za švicarski pokal so podale v nedeljo sledeči rezultat. Young Fellows : Young Boys 4 : 0, Grasshoppers : Lugano 3 : 2, Solothurn : Bern 5 : 2, Nordstern : Gren-chen 1 : 0.

Od Fife določena študijska komisija v Cu-rihu se je bavila tudi z ameriškimi vpraš-anjem, t. j. z varstvenimi ukrepi proti ne-sramnemu kapranju evropskih igračev s strani ameriškimi managerjev. Pri tem se je ugotovilo, da je ameriški savez priznal določbo Fife. Čeravno je od tega formalnega koraka pa do popolne ureditve tega vpraša-nja še dolga pot, je vendar jasno, da se Ame-rikanci ne marajo postaviti izven svetovne organizacije.

Francija za olimpijado. Predsednik fran-coskega olimpijskega odbora grof Clary je izjavil v zadnji odborovi seji, da je dovolila vlada za priprave za olimpijske igre 3.250.000 frankov, t. j. 7.250.000 dinarjev. Seveda pred-stavlja ta svota šele četrtino tega, kar bi bilo potrebno. Slišnilo se je, da se 3/4 od te vsote porazdeli med različne saveze, da krijejo pr-ve stroške priprave, ostali dve petini se pa pridržijo kot rezerva za poravnavo ekspedi-cijskih stroškov in za ustanovitev fonda za posebne slučaje.

V lahki atletiki je zaznamovati na vseh po-ljih znatne napredke. Tako je skočil slavni ameriški atlet Osborne 1.985 m visoko, Schwarz je sunil kroglo 15,08 m, Loke je pretekel 100 m v 10,8 sek., Martin pol milje v 1:58,4 min., Jean pa 1 miljo v 4:17,2 min. — Premagan pa je bil glasoviti nemški te-kač dr. Peltzer v teku na 1000 m od Schön-manna. Seveda pa tega poraza ne smemo preveč tragično vzeti, ker je dr. Peltzer šele pred kratkim prestal težko gripo. Schönmann je zmagal v 2:38 in je prišel 12 m pred Peltzerjem na cilj.

Amerikanski bokser Mac Tighe se bo boril 3. marca s Sharkeyem, ki je svojčas prema-gal glasovitega Willsa, zamorskega bokser-ja, ki je dve leti zamaževal tedanjega svetovnega prvaka Jack Dempseyja.

Gospodarstvo.

BORZE.

Ljubljana, (Prve številke povpraševanja, druge ponudbe in v oklepajih kupijski za-ključki.) Vrednote: investicijsko 82.50 do 84, Vojna škoda 344—0, zastavni komu-nalne Kranjske 20—22, Celjska posojilnica 195—198, Ljubljanska kreditna 150—0, Mer-kantilna 99—100, Prašedion 930—0, Kre-ditni zavod 170—180, Strojne 80—0, Trbovlje 370—0, Vevče 120—0, Stavbna 55—65, Be-šir 104—0. Blago: Zaključenih 5 vago-nov lesa, Tendence za bukovino čvrsta. Ena-ko za deželne pridelke.

Zagreb, 8. februarja. Devize: Newyork izplačilo 56.75—66.95, Pariz izplačilo 223.8 do 225.8, Praga izplačilo 163.3—169.1, Švica izplačilo 1094—1097, London izplačilo 276 do 276.8, Amsterdam izplačilo 2277—2288, Dunaj izplačilo 801—804, Berlin izplačilo 1350.3—1353.3, Italija izplačilo 242.17 do 244.17.

Curich, 8. februarja. Beograd 9.1875, Dunaj 73.30, Sofija 3.75, Bukarešta 2.94, Budimpešta 90.90, Praga 15.40, Berlin 123.225, London 25.21875, Pariz 20.435, Milan 22.14.

To in ono.

: Volčja nadloga na Ruskem. Po vsem uralskem ozemlju so se volkovi tako razmno-žili, da so postali za prebivalstvo strašna nadloga. Velika krdela zveri so prišla z go-ra ter oblegajo mesta in vasi. Prebivalci ne-ke vasi so se morali tri dni in tri noči ne-prenohoma obupno boriti zoper vsiljivce. Pri tem so raztrgali gladni volkovi pet oseb. V predmestjih Perma in Ufe so se pojavili vol-kovi pri belem dnevu. Troje krdel je udrla v mesto Orenburg. Prebivalci so se morali zabarikadirati v hišah in so streljali na zver-jad, čim najhitreje so mogli, da so jo pre-podili. V Čeljabinsku sta se pojavili med mašo dve močni krdela pred cerkvijo. Mno-go žensk je od strahu omedlelo. Neoboroženi moški so se rešili s pomočjo pravosodnih be-gom. Mesto Aleksandrovsk so oblegala tako močna krdela volkov, da je moralo priti na pomoč vojaštvo, ki je metalo na zveri iz letal bombe s strupenim plinom. Na bojišču je obležalo nad 200 volkov.

seveda ni imel tako sigurne roke, napravil pa je, kar je mogel, tako, da je od štirin-dvajset šip ostala ena sama cela. In še ta ne bi ostala, da ni slikar z grozljivim krikom prekinil izvršitve sodbe in hitro zapodil oba junaka.

Drugo jutro je nastopilo ono, pri čemer se je sicer tako pogumni Kazik tresel že ob mi-sli na to: Ded je zagrmel nad njim:

»Po kosilu se zglaš pri meni.«

Ali je kaj boljšega na svetu, kakor jabolč-ni riž? Toda danes ni teknil Kaziku. Niti do-taknil se ni riža.

»Kje si se včeraj potepal?« je vprašal ded ko je prišel Kazik k njemu: »Spomni se, da le bojazljivci lažejo!«

Tu je »Kazik« povedal vse, le svojega so-krivca ni hotel izdati.

»Nisem izdajalec,« je izjavil s povdarcem. Ded si je pogladil dolgo brado in dejal:

Gospod slikar piše, da vaju je videl dva, spoznal pa je le tebe. Drugi me ne briga. Ali si ti opazil gospoda slikarja?

»Ne, ko je zakričal, sva zbežala.«

»Aha, sta se ustrašila?«

»Da,« zašepeče deček.

»Ustrašila sta se in zbežala. Kaj je tak člo-

vek, ki se ustraši in zbeži?... Odgovori! Odgovori!« zašepeče še tišje Kazik.

»Ti si se ustrašil, torej nimaš povoda, da koga obsojaš radi bojazljivosti,« reče ded in stopi mizi, vzame velik papirnati ovoj in ga izroči Kaziku.

»Črez pol ure,« reče, »se zglaš pri meni, da si oddal pisma adresatu in mi prinesi njegovo potrdilo. Ponovi, kar sem ti ukazal!«

Kazik ponovi in obledi, ko prečita slikar-jev naslov. Razumel je, da je to kazen za njegovo včerajšnje dejanje. Kazen, na ke-tero ni mislil in ki je bila izmed vseh kaz-ni najbolj nemogoča in občutna. Hudo bolel ga je že občutek, da je figar in kar je sam priznal, da ni neutemeljen. Ako ne izvrši na-ročila, ali pa, ako se samo obotavlja, bi po-menilo to novo figarstvo. Če pa je človek star dvanaest let, je vendar že mož in ni torej figar. Kaziku je srce burno utripalo, ko je potrkal na slikarjeva vrata. Odprla mu je stara Katra.

»Jezus, Marija!« je zakričala.

»To je gotovo radi šip. Kaj so mladi go-spod storili! Grozno, grozno!«

(Dalje prih.)

Naznanilo delne preselitve.

Cenj. odjemalcem, oziroma trgovcem tem polom vladno na-znanjam, da pres. linu svojo veletrgovino, dne

9. februarja 1927

(poleg gostilne Kolovrata) v sv. je nove prostore

Pred škofijo štev. 15.

Trgovina na SV. JAKOBA TRGU OSTANE do

15. marca 1927

isto tako odprta, kar blagovolijo cenj. odjemalci vzeti na znanje.

Za obilen obisk se priporoča z odl. spoštovanjem

Osvald Dobeic

V-letrgovina dalanterije in pletenin. — Ljubljana, Sv. Jakoba trg 9.

„Vinocet“

tovarna vinskega kisa, d. z o. z., Ljubljana, nudi

najtinejši in najokusnejši na-mizni kis iz vinskega kisa.

ZAHTEVAJTE PONUDBO!

Tehnično in higijenično najmoder-neje urejena kisarna v Jugoslaviji.

Pisarna: Ljubljana, Dunajska cesta št. 10, II. nadstropje.

TISKARNA
MERKUR
LJUBLJANA
SIMON GREGORČIČEVA UL.

se priporoča

za naročila v tiskarsko stroko spadajočih del

MALI OGLASI.

Za vsake besedo se plača 50 par. Za delo tiskano pa Din 1.—.

Prodaja se cene

kompletni nemško-angleški slovar in nekaj angleških knjig. — Naslov po-ve uprava Nar. Dnevnika

Sostanovalca

iščem. 170 Din mesečno. Kje, pove uprava tega lista.

Premog - Čebin

Wolfska 1/II. - Telef. 54

Kupujem motorje

samoheine ali prevodne, z ali brez drev. sesalni plin, surove olje ali benzin. Prednost, imajo Lan-covi »Bulldog« Ponudbe je poslati z navedbo cene starosti in tovarne na na-slov: Mijo Kovarič, Klo-ster, pretinac.

Oddam

sobo za 2 gospoda. Elek-trična luč. Kje pove uprava tega lista.

Kroje za maske

po vseh slikah izdeluje Krojna šola, Stari trg 19.

Ullstein's Welt-

geschichte

6 knjig, elegantno vezane, za Din 1200. — na prodaj. Naslov v upravi.

Malinovec

in druge sokove nudi največje »Brezalkoholna Produkcija«, Ljubljana, Poljanski sanj 10. Po-skusite! Zahtevajte ce-nikel

Najboljši šivalni stroj in kolo

Je edino le

za dom, obrt in industrijo v vseh opre-mah.

Istotam pletilni stroj DUBIED

Pouk v uporabi in izpolnjen.

Večletnagarancija

Delavnice za popravila. Nizke cene, tudi na obrabe.

Josip Petelinc

Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika.

Širite...

„Narodni Dnevnik“!